

Rättsfallssamlingen

Mål C-427/15

**NEW WAVE CZ, a.s.
mot
ALLTOYS, spol. s r. o.**

(begäran om förhandsavgörande från Nejvyšší soud)

”Begäran om förhandsavgörande – Immaterialrätt – Direktiv 2004/48/EG – Rättegång om immaterialrättsintrång – Rätt till information – Information som begärs i ett förfarande – Förfarande kopplat till den rättegång i vilken immaterialrättsintrång fastställts”

Sammanfattning – Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 18 januari 2017

Tillnärmning av lagstiftning — Skydd för immateriella rättigheter — Direktiv 2004/48 — Rätt till information i en rättegång om immaterialrättsintrång — Begrepp — Information som begärs i ett separat förfarande kopplat till den rättegång i vilken immaterialrättsintrång fastställts — Omfattas

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artiklarna 17.2 och 47; Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48, skäl 10, artikel 8.1)

Artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter ska tolkas så, att den ska tillämpas i en situation, såsom den i det nationella målet, i vilken en kärande, efter det att en rättegång avslutats där det fastställts att intrång skett i en immateriell rättighet, i ett separat förfarande begär information om ursprung och distributionsnät för de intrångsgörande varorna eller tjänsterna.

Vad beträffar lydelsen av artikel 8.1 i direktiv 2004/48, ska det först påpekas att uttrycket ”i samband med en rättegång om immaterialrättsintrång” inte kan tolkas så, att det enbart avser förfaranden som syftar till fastställande av immaterialrättsintrång. Användningen av detta uttryck utesluter nämligen inte att denna artikel 8.1 även kan omfatta separata förfaranden, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, vilka inletts efter det att en rättegång avslutats där det fastställts att intrång skett i en immateriell rättighet. Det framgår vidare av lydelsen av artikel 8.1 i direktiv 2004/48 att det inte bara är den som gör immaterialrättsintrång utan även sådan ”annan person” som avses i artikel 8.1 leden a–d som är skyldig att lämna ut information. Dessa personer är inte nödvändigtvis parter i förfarandet om fastställande av immaterialrättsintrång. Detta konstaterande bekräftar att lydelsen av artikel 8.1 i direktivet inte kan tolkas så, att den endast är tillämplig i sådana förfaranden.

EU-domstolen finner härefter att denna tolkning även är förenlig med målet med direktiv 2004/48 som, enligt skäl 10 i direktivet, är att tillnärma medlemsstaternas lagstiftningar såvitt avser medel för att skydda immateriella rättigheter för att uppnå en hög, likvärdig och enhetlig skyddsnivå för sådana rättigheter på den inre marknaden (dom av den 16 juli 2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, punkt 71). Det skulle nämligen finnas en risk för att en sådan hög skyddsnivå inte

säkerställdes om det inte var möjligt att utöva rätten till information även i ett separat förfarande som inletts efter det att en rättegång avslutats där det fastställts att intrång skett i en immateriell rättighet, såsom det förfarande som är aktuellt i det nationella målet.

Det ska vidare erinras om att rätten till information enligt artikel 8.1 i direktiv 2004/48 utgör en konkretisering av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel, som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och den säkerställer därigenom att den grundläggande rätten till egendom, som även omfattar immateriell egendom som åtnjuter skydd enligt artikel 17.2 i stadgan, utövas effektivt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2015, *Coty Germany*, C-580/13, EU:C:2015:485, punkt 29).

(se punkterna 20, 22–25 och 28 samt domslutet)